№ 67. Czwartek 22. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską

od 1. Kwietnia do 30. Czerwca 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **4 zł. w. a.**

Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **2 „ „**

Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **5 „ „**

Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **3 „ „**

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa nr. 370).**

☞ Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) **za połowę ceny.**

O ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy, a w ciągu obrad sejmu krajowego dodaje bezpłatnie stenograficzne sprawozdania.

Część urzędowa.

C. k. Namiestnictwo nadało na wniosek zakładu stauropigiańskiego we Lwowie, zacząwszy od roku szkolnego 1865/6 słuchaczom praw na uniwersytecie lwowskim

1) Danielowi Bielanikowi z IV. roku,
2) Janowi Bielanikowi z III. roku,
3) Julianowi Nizowemu z II. roku,

stypendya w rocznej kwocie Stu pięciu (105) złr. w. a. z fundacyi Karoliny Glineckiej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 15. marca 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

W myśl najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859, odbędzie się dnia 3. kwietnia b. r. o godzinie 10tej przed południem w domu bankowym przy ulicy Singera w Wiedniu 438. i 439. losowanie dawnego długu państwa, a zaraz potem 23. losowanie numerów wygrywających obligacyi długu państwa pożyczki loteryjnej z r. 1854.

Z c. k. dyrekcyi długów państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 22. *marca*.

W *Jener. Kor.* z 20go b. m. czytamy: „Odnośnie do wspomnionego ostatniemi czasy kilkakrotnie w dziennikach obsadzenia gościńców etapowych w Holsztynie przez Prusy, jako też do wyprowadzonych ztąd wniosków jesteśmy w stanie nadmienić, że zawarta niedawno między Austryą i Prusami konwencya etapowa jest tylko wykonaniem postanowień, zawartych w tej mierze w konwencyi gasteinskiej, i że nie zachodzi tu nic takiego, z czego możnaby wnosić o korzystaniu z tej konwencyi ze strony Prus w kierunku nieprzyjaźnym dla Austryi."

W Wiedniu rozeszła się przedwczoraj pogłoska, że *drukarnia rządowa*, a podług innych drukarnia Gazety wiedeńskiej została na kilka dni *zamkniętą* dla tajnych prac w tych zakładach. *Jener. Korresp.* oświadcza jednakże, że wieść ta jest zupełnie zmyślona.

Hirnök poświęca drugiemu adresowi dłuższy artykuł, który między innemi zwraca uwagę także na szczególniejszy traf, że izba deputowanych prawie tego samego dnia, w którym nalega tytułem nieustanności praw o mianowanie ministerstwa, okazuje gotowość do zrewidowania odnoszącej się do Kroacyi ustawy z r. 1848 przed jej wykonaniem. Na wzgląd, jaki okazano tem dla Kroacyi, zasługiwać będą zapewnie także korona i inne ludy monarchyi.

Naplo powiada: Podstawa spraw spólnych jest sankcya pragmatyczna; nie jest naszem zadaniem, wychodzić za obręb sankcyi pragmatycznej, lecz tylko rozwinąć jej osnowę i nadać jej jasny wyraz. Zresztą rozpisuje się ten dziennik o kilku wątpliwościach, jakie obudził reskrypt królewski.

W kwestyi *szlezwicko-holsztyńskiej* nie zaszedł żaden fakt nowy. Artykuł *Dresdner Journal* zaprzeczający pogłoski dziennikarskie o domniemanej postawie Prus na przeciw Saxonii, odnosi się do powiastki, która sama w sobie wcale była do prawdy nie podobna. Według tej powiastki hr. Bismark żalić się miał w gwałtownych wyrazach posłowi saskiemu na dziennikarstwo saskie, grożąc, iż na przypadek gdyby jego wybrykom tamy nie położono, to Prusy Lipsk obsadzą. Poseł saski miał poprzestać na odwołaniu się do antisaskiej postawy dziennikarstwa pruskiego.

Dzienniki niemieckie uważają *wojnę między Austryą a Prusami* jako prawnie nie możliwą. Nawet na przypadek gdyby Prusy posunęły się aż do naruszenia posiadłości austryackich, prawa związkowe nie dozwalają Austryi, żeby sama sprawiedliwość sobie wymierzała, a usunięcie tego naruszenia nadałoby zbrojnemu wkroczeniu, które właśnie ze strony związku niemieckiego nastąpić musiało, cechę postępowania związkowego a nie wojny, którąby Austrya prowadziła. Zadaniem związku jest wypełnić zobowiązania swoje w tym względzie, związek niemiecki usunąłby najistotniejszą podstawę swego bytu, rozdarłby ostatni węzeł Niemcy łączący, gdyby się od tego zadania usunął. Kryzys obecna i jej konsekwencye są właściwie przesileniem związkowem, a rządy związkowe mają ważny obowiązek zapatrywania się na rzeczy z tego stanowiska.

Nordd. Allg. Ztg. zaprzeczała, ażeby rząd angielski wystosować miał do rządu pruskiego depeszę mitygującą w obecnych okolicznościach. Dziś ministeryalny korespondent pisze do *Gazety kolońskiej*, iż być może, że Anglia odezwała się w tonie pojednawczym, chociaż właściwej depeszy mitygującej nie było.

Epoque dowiaduje się z Frankfurtu, że naprężenie stosunków między Austryą i Prusami zostało już znacznie złagodzone, i że jest prawdopodobnem ustąpienie Bismarka. Sądzą, że dziennik ten jest dobrze zainformowany.

Depesza z Madrytu z dnia 17. marca donosi, iż stan oblężenia w stolicy i całym jej okręgu zniesiony został.

Według ostatnich wiadomości z Beirutu zupełna spokojność w Libanie przywrócona już została. Daoud Basza odbył wjazd swój do Edenu w dniu 5go b. m.

Monarchia Austryacka.

Pięćdziesiąte szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 21. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 10½ przed południem. Obecnych posłów było 131. Ze strony Rządu: c. k komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger.*

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia wniósł p. *Kozłowski* interpelacyę do biura sejmowego z zapytaniem, z jakich powodów drukowane sprawozdania stenograficzne z 10 ostatnich posiedzeń jeszcze nie zostały rozdane w Izbie. Niemożna tego tłumaczyć natłokiem druków, bo stenograficzne sprawozdania drukują się w jednej drukarni, innemi zaś drukami zajęte są inne drukarnie. Interpelujący prosi bióro sejmowe o dopilnowanie ażeby zalegające sprawozdania stenograficzne w jak najkrótszym czasie były drukowane i rozdane, gdyż potrzebne są w komisyach gdzie często powoływać się trzeba do uchwał i uzasadnienia wniosków poprzednich posiedzeń.

P. *Sawczyński* oświadcza w imieniu bióra marszałkowskiego, że druki wszystkie w początku sesyi sejmowej były oddawane drukarni rządowej, jako mającej największe zasoby materyałów i największe siły robocze. W grudniu drukarnia ta wywiązywała się ze swoich obowiązków, później jednak, gdy pomimo użycia wszelkich możliwych środków ze strony bióra sejmowego, ażeby druki przyśpieszyć, takowe w drukarni rządowej zalegały, oddano większą ich część do innych drukarni; mianowicie ruskie druki do drukarni instytutu stauropigii, a sprawozdania i inne druki poruczono innym drukarniom, tak że tylko stenograficzne sprawozdania zostały w drukarni rządowej. Lecz i te zalegają pomimo wszelkich starań ze strony biura sejmowego, ażeby druk ich przyśpieszyć. Rzecz cała nie da się czem innem tłumaczyć jak tylko tem, że zarząd eraryalnej drukarni nie wpływa na to, by drukowanie sprawozdań stenograficznych było przyśpieszone.

Marszałek oświadcza że wglądnie w to by druki były przyśpieszone.

Odczytano dalszy ciąg petycyi od nr. 2316 do 2340.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Boczkowski* w imieniu Wydziału krajowego obszerne sprawozdanie w dwóch kierunkach; mianowicie: 1) Co do ustanowienia komisyi centralnej zapomogi i utworzenia przez tę komisyę komitetów powiatowych, oraz dotychczasowej działalności tych organów pomocniczych na podstawie zaasygnowanej ze skarbu państwa pożyczki 500.000 złr. w. a. 2) Odnośnie do przeprowadzenia układów z różnemi zakładami kredytowemi i domami bankierskiemi dla zrealizowania dalszej pożyczki w sumie $2^1/_2$ miliona złr. w. a.

Co do utworzenia komisyi centralnej, Wydział krajowy zaraz po zawotowaniu ustawy w sprawie głodowej jeszcze przed nadejściem najwyższej sankcyi, zawezwał osoby zaufania godne z okolic głodem dotkniętych lub zagrożonych, aby w jak najkrótszym czasie udzieliły zdania o obecnym stanie niedostatku i wskazały miejscowości, w których już wówczas zachodziła niezbędna potrzeba zasiłku z uchwalonego a przez c. k. Rząd z uprzejmością do dyspozycyi Wydziału krajowego oddanego funduszu. Równocześnie udał się Wydział krajowy do c. k. Prezydyum Namiestnictwa z prośbą o udzielenie aktów odnoszących się do kwestyi głodowej a mogącej być cennym materyałem dla Wydziału kr. i ustanowić się mającej komisyi centralnej.

Gdy wyjaśnienia nadsyłano, ustanowił Wydział kr. w myśl §. 8 ustawy tyczącej niedostatku, dnia 31. grudnia komisyę centralną z ośmiu członków i czterech zastępców. Członkami tej komisyi pod przewodnictwem Marszałka krajowego ustanowionej mianowani zostali: Jego Exc. Agenor hr. Gołuchowski, Jego Exc. ks. Metropolita Litwinowicz, Kazimierz hr. Krasicki, c. k. radzca nadworny Wy. Fryderyk Vukassovich, Dr. Marceli Madejski, Wy. Włodzimierz Borkowski, Dr. Florian Ziemiałkowski i Józef Kolischer. Na zastępców zaś powołano pp. Józefa Breuera, Tadeusza Wiśniewskiego, ks. Józefa Kulczyckiego i posła Zygmunta Kozłowskiego. Komisya ta uzupełniwszy komplet swój powołaniem zastępców na opróżnione przez rezygnacyę pp. Kazimierza hr. Krasickiego i Dra. Floryana Ziemiałkowskiego dwa miejsca rozpoczęła niezwłocznie swoje czynności, zamianowała przewodniczących dla komitetów i zaopatrywała takowe w miarę potrzeby w fundusze z asygnowanej najwyższem postanowieniem z dnia 11. grudnia r. z. pożyczki ze skarbu państwa w sumie 500.000 złr.

Dotychczas ukonstytuowano w miarę wykazanej potrzeby w okolicach najbardziej nieurodzajem dotkniętych 50 komitetów powiatowych, w obwodach: Czortkowskim, Kołomyjskim, Stanisławowskim, Brzeżańskim, Złoczowskim, Tarnopolskim, Stryjskim, Sanockim i Przemyskim.

Licząc po dzień 20. marca r. b. zaasygnowano dla pomienionych 50 powiatów:

a) na zapomogę bezzwrotną	60.535 złr.
b) na zapomogę zwrotną	289.150 „
c) na zasiew	360.000 „
Ogółem gotówką	709.685 złr.
Prócz tego otworzono pojedynczym powiatom kredyt na kupno nasienia w sumie	79.000 „

Nadto zakupiono w celu uniknienia podwyższenia cen zbożowych znaczniejszą ilość zboża na zasiew w kraju i zagranicą za sumę około 300.000 złr. i złożono w magazynach.

Nie licząc tego ostatniego wydatku przeznaczono w ogóle na cele zapomogi po dzień 20. marca r. b.	788.685 złr.
a gdy udzielona ze skarbu państwa pożyczka wynosi	500.000 „
przeto nadwyżkę	288.685 złr.

pokryto już z dalszej ustawą z dnia 6. stycznia r. b. dozwolonej pożyczki w sumie 2,500.000 złr., z któregoto źródła i nadal czerpane będą fundusze na zapomogi z zastosowaniem się do ustawy z dnia 6. stycznia r. b.

Co do zawarcia pożyczki przedstawia sprawozdawca cały tok transakcyi przeprowadzonej z uznania godną gorliwością i znajomością rzeczy przez umocowanego do tego delegata Wydziału krajowego W. Włodzimierza Borkowskiego. Usilne starania jego znalazły w najwyższych sferach rządowych mianowicie w ministerstwach stanu i skarbu jak najżyczliwsze poparcie i uwieńczone zostały najpomyślniejszym skutkiem.

Udzielone bowiem krajowi najłaskawiej przez Jego ces. król. Apostolską Mość najwyższem postanowieniem z dnia 4. lutego r. b. uwzględnienia streszczają się w następujących pięciu puktach:

1) Gwarancya państwa pod względem umorzenia kapitału według planu i opłaty należnych procentów; 2) pozwolenie na wydanie obligacyi parcyalnych opiewających na pewne imię lub na okaziciela, nawet niżej 100 złr., a to w kwotach po 50 złr. i 20 złr. 3) Uwolnienie obligacyi i kuponów od stęplów i podatku dochodowego; 4) zapewnienie, że obligacye i kupony przy wpływie podatków bezpośrednich w Galicyi i Krakowskiem przyjmowane będą w $^1/_6$ części należytości podatkowej w wartości nominalnej, a to pod warunkiem, że te obligacye i ich kupony użyte będą również *al pari* do wypłat ze skarbu państwa na rzecz galicyjskiego funduszu krajowego uiszczać się mających; nakoniec 5) Przyjęcie na skarb państwa opłaty przewyższających 5% odsetek od nominalnej wartości wzmiankowanej pożyczki.

Tym to wyjątkowo znamienitym uwzględnieniom i korzyściom zawdzięcza kraj szczególnie i przeważnie, iż pożyczka w mowie będąca nie tylko w ogóle mogła przyjść do skutku, ale nadto pod stosunkowo korzystnemi warunkami dla kraju.

Szczupłość miejsca w naszym dzienniku nie dozwala nam podać już dziś dalszą osnowę sprawozdania tyczącą się składu z domami wiedeńskiemi zawartego, tudzież planu amortyzacyi. Czytelnik znajdzie je później w sprawozdaniach stenograficznych.

Sprawozdawca zakończył swoje przedłożenie następującemi słowy:

„Z powyższego przedłożenia raczy się wysokie Zgromadzenie przekonać, że Wydział krajowy w poczuciu włożonego na niego obowiązku, z gorliwością ważności i nagłości sprawy odpowiednią zajął i zajmuje się tym cały kraj tak żywo obchodzącym przedmiotem; że w szczególności nie odstraszając się trudnościami z obecnej powszechnej stagnacyi ruchu pieniężnego wynikającemi, pożyczką $2^1/_2$ milionową w najkrótszym jak możność dozwoliła czasie i pod niezaprzeczenie bardzo korzystnemi dla kraju warunkami do pożądanego skutku doprowadził — co niezmordowanym zabiegom naszego delegata Wgo. Włodzimierza Borkowskiego, jak niemniej bardzo życzliwemu i gorliwemu poparciu Jego Excelencyi c. k. pana Namiestnika, toż najprzychylniejszym chęciom i uwzględnieniom panów ministrów stanu i skarbu — najgłówniej zaś i najprzeważniej prawdziwie ojcowskiej troskliwości łaski samego Najjaśniejszego Pana, mianowicie najłaskawszemu udzieleniu tak znamienitych koncesyi dla emitować się mających naszych obligów pożyczkowych, jako też najszczodrobliwszemu przyjęciu na skarb państwa opłaty przewyższających 5% odsetek tejże pożyczki krajowej zawdzięczać mamy.“

Izba cała przyjęła sprawozdanie z głośnemi oznakami wdzięcznego uznania, i całe Zgromadzenie powstało, gdy *Marszałek krajowy* przedstawił wniosek, by Izba wybrała deputacyę, któraby w imieniu Sejmu i kraju złożyła na ręce Jego Excelencyi c. k. Namiestnika najgłębsze podziękowanie Jego c. k. Apostolskiej Mości za ten akt ojcowskiej dla kraju troskliwości.

Wniosek ten jednomyślnie przyjęto.

Następnie wniósł p. *Ludwik Skrzyński*, ażeby ze strony Wydziału krajowego wyrażono podziękowanie za życzliwe usiłowania Jego Exc. ministrowi stanu hr. Belcredi, Jego Exc. ministrowi skarbu hr. Larischowi, naczelnikowi sekcyi w ministeryum skarbu p. Beche i W. Włodzimierzowi Borkowskiemu.

Wniosek ten również jednomyślnie został przyjęty.

P. *Bocheński* wniósł, ażeby Marszałek krajowy sam mianował członków deputacyi, upraszając oraz Marszałka, żeby tej deputacyi przewodniczył.

W skutek tego zaprosił Marszałek krajowy do udziału w deputacyi: Jego Exc. księdza Metropolitę Litwinowicza, księdza biskupa Manastyrskiego, Jego Exc. hr. Gołuchowskiego, Alfreda hr. Potockiego i pp. Kowbasiuka i Demkowa.

Przystąpiono potem z porządku dziennego do dyskusyi nad Ustawą o reprezentacyi powiatowej i o ordynacyi wyborczej powiatowej.

Całą ustawę wstępną przyjęto bez dyskusyi, i wzięto pod obradę właściwą ustawę o reprezentacyi powiatowej.

Tytuł i §. 1. przyjęto bez dyskusyi. Do §. 2. traktującego o obszarze, na który się rozciąga zakres działania reprezentacyi powiatowej wniósł p. Trzecieski poprawkę ażeby reprezentacyom w powiecie wolno było się rozdzielać albo też połączyć. Poprawka ta nie została poparta a § 2. przyjęto według projektu. §§. 3., 4. i 5. przyjęto bez dyskusyi. Do §. 6. o składzie Rady powiatowej wniósł p. *Geringer* poprawkę zmierzającą przypuścić do składu rady także dzierżawców dóbr jako przedsiębiorców rolniczych.

Przeciw temu oświadczył się p. *Ławrowski* gdyż posiadłości ziemskie są reprezentowane w pierwszej grupie, a przypuszczeniem dzierżawców do drugiej grupy posiadłości te miałyby podwójną reprezentacyę w radzie.

C. k. komisarz rządowy robi uwagę, że poprawka p. Geringera sprzeciwia się zasadzie wyrzeczonej w art. 19. ustawy z dnia 5. marca 1862, według którego do drugiej grupy mogą należeć tylko osoby ze stanu przemysłowego i handlowego.

Po tej uwadze c. k. komisarza rządowego p. *Geringer* cofnął swoją poprawkę a §. 6. projektu przyjęto.

Do §. 7. o liczbie członków rady wniósł p. *Ławrowski* poprawkę ażeby przyjęto odnośny paragraf projektu rządowego stanowiący pewny stosunek liczby członków rady do ludności powiatu.

Hr. *Adam Potocki* wnosi poprawkę ażeby liczbę członków rady zmniejszyć z 36 na 26.

C. k. komisarz rządowy tłumaczy dla czego nie zabierał głosu dla poparcia pojedynczych postanowień przedłożenia rządowego o ustawie gminnej, lubo w dyskusyi pojedynczych stron kilkakrotnie odwoływano się do tego przedłożenia. Komisya sejmowa zniósłszy się z c. k. komisarzem rządowym w celu zasięgnienia informacyi tak co do punktów esencyonalnych jak i co do punktów podrzędnych projektu, uwagi jego co do punktów esencyonalnych z gotowością uwzględniła i zgodnie z zapatrywaniem się rządu w tym względzie swój projekt wypracowała. Rząd nie kwestyonował zmian nie dotyczących zasady a komisya oświadczyła, że zmiany takowe uzasadni przy dyskusyi. Z tych powodów rząd niemiał przyczyny obstawać za mniej ważnemi modyfikacyami dla tego też i c. k. komisarz rządowy niechcąc przedłużać dyskusyi niebędzie oponował przeciw tym zmianom pozostawiając w tym względzie decyzyę wys. Izbie. Po tem oświadczeniu poprawka p. *Ławrowskiego* została uchylona a §. 7. przyjęto z poprawką hr. *Adama Potockiego.*

Dalsze paragrafy ustawy o reprezentacyi powiatowej przyjęto z kilkoma nieznacznemi poprawkami według projektu komisyi, z uchyleniem poprawek odnoszących się do przyjęcia postanowień przedłożenia rządowego.

Posiedzenie zamknięto godzinie $2^1/_2$ po południu. Przyszłe posiedzenie we czwartek. Porządek dzienny: Dyskusya nad ordynacyą wyborczą powiatową. Sprawozdanie komisyi administracyjnej o mesznem. Statut dla miasta Lwowa.

Lwów, 21. marca. *(Ofiara dobroczynna.)* Wydział gminny król. wolnego miasta Jaworowa przesłał na dotkniętych głodem 50 złr. w. a., który to czyn szlachetny centralna komisya podaje do publicznej wiadomości z wyrazem należytej podzięki.

Z centralnej komisyi.

Wiedeń, 20. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan udzielał wczoraj przed południem audyencye prywatne, poźniej przyjmował pp. ministrów Franka, hr. Belcredi, hr. Mensdorffa i kanclerza nadwornego Jerzego Majlatha. Od godziny 11tej Najjaśn. Pan pracował bez przerwy w swoim gabinecie do południa, poczem odbierał relacye pp. ministrów.

Najjaśn. Pan pozwolił przesłać bezpłatnie z zwierzyńca w Schönbrunn 30 rzadszych egzemplarzy kóz i owiec do nowego zwierzyńca w Peszcie.

Jego kr. Mość książę Adolf Nassauski odjechał wczoraj zrana do Gräfenbergu. Przedwczoraj Jego król. Mość był jeszcze raz przyjmowany przez Najjaśn. Państwa, i zaproszony do stołu cesarskiego. Ich kr. Moście Książę Filip wirtembergski i jego małżonka odjechali wczoraj do Anglii i powrócą dopiero za 4 tygodnie.

Wczoraj o godz. 1. odbyła się pod prezydencyą p. ministra stanu hr. Belcredi rada ministeryalna z udziałem wszystkich pp. ministrów, i trwała do godz. 3.

Jenerał Manteuffel ma przybyć tu we czwartek w misyi nadzwyczajnej.

(Prawo doraźne w Czechach.) *Pragska Gazeta* z dnia 17. marca ogłosiła następujące

Obwieszczenie.

Dla skutecznego zapobieżenia gwałtom coraz bardziej się szerzącym, zaprowadzone zostaje w obwodach Pragskim, Piseskim, Taborskim i Pilzneńskim według §§. 396 i 397 k. p. k. prawo doraźne na zbrodnie rozruchu i gwałtu publicznego przez zniszczenie obcej własności, następnie na zbrodnie morderstwa, rabunku i podpalania, o ileby z rozruchem i gwałtem publicznym w związku być miały. Naczelnicy właściwych obwodów odebrali polecenie względem obwieszczenia i wykonania niniejszego rozporządzenia.

Co niniejszem do publicznej podaje się wiadomości.

C. k. Prezydium namiestnictwa.

Praga, 16. marca 1866.

Obwieszczenie.

Z wyższego polecenia podaję niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na podstawie §§. 396 i 397 k. p. k. w obwodzie Pragskim zaprowadzone zostało postępowanie doraźne, na zbrodnie

1) rozruchu;

2) gwałtu publicznego przez zniszczenie obcej własności;

3) na zbrodnie morderstwa, rabunku i podpalania, gdyby w związku być miały z zbrodniami ad 1 i 2 wymienionemi.

Ostrzegam zatem każdego ażeby nietylko powstrzymał się od zbrodni powyższych, ale zarazem i od wszelkiego podżegania do nich i wszelkiego w nich udziału. Wzywam niniejszem każdego ażeby bez żadnego oporu uległym był rozporządzeniom władzy gwoli przytłumienia tychże zbrodni wydać się mającym, w razie bowiem przeciwnym każdy co po tem ogłoszeniu winnym się stanie zbrodni wyż wymienionych gwałtu publicznego, morderstwa, rabunku, podpalania lub rozruchu bądź osobiście, bądź jako podżegacz lub udział w nich mający, według surowości prawa doraźnego śmiercią karany będzie.

Praga, 16. marca 1866.

C. k. naczelnik obwodowy
Malowetz.

Pragska Gazeta w numerze z dnia 18. marca komentuje rozporządzenie powyższe w sposób następujący:

Prawo doraźne ogłoszone zostało z dniem wczorajszym w czterech obwodach Czech. Rząd spowodowany był do ważnego tego kroku smutnemi wypadkami jakie się w ostatnich czasach wydarzyły w niektórych miastach kraju, a które według licznych oznaków powtórzeniem się groziły. Gdzie życie i własność obywateli w taki sposób zagrożone zostały, jak się to temi dniami w Szitenhofen wydarzyło, tam rząd ma obowiązek użycia środków nawet nadzwyczajnych, dla zapobieżenia powtórzeniu się scen podobnych.

Rząd ten obowiązek wypełnił. Mamy nadzieję iż samo ogłoszenie prawa doraźnego wystarczy do odstraszenia tłumu, który napadem na obcą własność idzie za popędem ślepej namiętności; spodziewać się można iż nie zajdzie potrzeba zastósowania prawa w całej surowości.

Ci co przez socyalną swoją pozycyę wpłynąć mogą na lud, nauczając go i uspokajając, powinni użyć całego wpływu swego, aby spokój nie był naruszony. Czyniąc to, odwrócą nieszczęście od kółek w których działają, sprowadzą lud obałamucony z drogi, która tylko do zniszczenia prowadzi, tym zaś sposobem przyczynią się do uśmierzenia wzburzonych namiętności, które w okolicach zagrożonych w wysokim stopniu się pojawiły.

Nie potrzebujemy dodać iż i rząd gorąco pragnie, ażeby nowe zaburzenia się nie wydarzyły, tym bowiem sposobem rząd będzie mógł odwołać nadzwyczajne środki, do których zaprowadzenia zmuszony był.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu *węgierskiej izby deputowanych* z 19. b. m. po przeczytaniu projektu adresu powstała prawie cała izba z okrzykiem, ażeby przyjęto go bez debaty; jednak Bartal miał całogodzinną mowę, w której bronił rewizyi przed restytucyą i uważał teraźniejszy adres dopiero wtedy za stosowny, gdy będzie gotowym projekt ustawy dla spraw spólnych. Po ukończeniu mowy Bartala odezwały się znowu głosy za przyjęciem. Po chwili zażądała pewna liczba deputowanych wszelkich odcieni imiennego głosowania. Wniosek ten przyjęto i izba oświadczyła się z wyjątkiem 56 deputowanych nieobecnych, i deputowanego Hodossina, który nie głosował, za przyjęciem projektu adresu. Potem rozpoczęto i ukończono specyalną debatę, przyczem nastąpiły dwie małe zmiany. Jutro mają nastąpić obrady nad tem, czy adres ma być oznajmiony izbie panów.

W sejmie *czeskim* rozpoczęły się 19. b. m. obrady nad reformą wyborczą. Sprawozdawca większości wydziału, hr. *Clam*, proponując adres do Jego Mości Cesarza, wyjaśnił stanowisko większości wydziału, mówił, że idzie tu o akt monarchiczny w najwyższem, najszlachetniejszem znaczenia tego wyrazu. — Referent mniejszości Dr. *Herbst* proponował szczegółowe obrady nad reformą wyborczą; mówił, że jest w planie ominięcie i naruszenie statutu krajowego. — *Marszałek kraju* mówił: Przystąpienie do obrad nad wnioskiem komisyi nie sprzeciwia się wcale statutowi krajowemu lub regulaminowi sejmu; jest to tylko wyrażenie prośby, ażeby rząd zrobił inicyatywę, i prosi się tylko o sankcyonowanie pewnego projektu. — Przeciw wnioskowi większości zapisali się do głosu: Plener, Hasner, Schrott, Taschek, Wolfram, Limbeck, Dotzauer, Hanisch, Wolff, Stephens, Brinz, Schmeykal i Grohmann; za wnioskiem większości: Sladkowski, Sadil, Zeithammer, Franciszek i Leon Thun i Jerzy Lobkowitz.

Kronika.

(P. Henryk Suchecki) profesor uniwersytetu Krakowskiego został powołany jak donosi „Krak. Ztg." na członka komisyi do rewizyi książek przeznaczonych dla szkół ludowych, utworzonej w Krakowie przez w. ministeryum w r. 1863 i jemu powierzono w zastępstwie kierunek tejże komisyi, która, o ile wiadomo przedłożyła już przejrzany tekst polskiego elementarza a jeszcze w ciągu bieżącego roku szkolnego ma ukończyć przegląd polskiej książki do czytania przeznaczonej do 4 klasy.

(Stan zdrowia) we Lwowie w miesiącu lutym był prawie taki sam jak w poprzednim miesiącu. Przeważały choroby kataralne, ale ospa i zapalenia płuc częściej się wydarzały.

W tutejszym szpitalu powszechnym leczono 1378 osób, z tych wyzdrowiało 498, wydalono nieuleczonych 16, umarło 57, pozostało w kuracyi 807 osób.

W obrębie miasta Lwowa umarło w lutym b. r. 252 osób, o 8 mniej jak w poprzednim miesiącu.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Wyrodny syn. Atanazy Bubny kmieć, z Chliwczyna pod Uhnowem, 30 lat liczący, ojciec 4 dzieci, obrz. gr. kat., już karany za kradzież, skradł w lipcu 1865 swojemu ojcu gdzieindziej mieszkającemu z skrzyni zamkniętej banknot na 100 złr. i kilka złotych w srebrze i dopiero gdy wójt miejscowy chciał go odstawić do sądu, zwrócił w d. 3. sierpnia 1865 r. 25 złr. i na rzecz swojego ojca akceptował wexel na 45 złr., resztę zaś ojciec mu darował. Tego samego dnia ojciec znajdował się z synem w szynku, wyszedł ztamtąd będąc już pijanym, wpadł do dołu, a nazajutrz znaleziono go w pobliskim lesie obwieszonym na drzewie. Ani owych 25 złr., ani wexlu nie miał przy sobie, i niepodobna było wykryć kto mu je zabrał. Ponieważ skonstatowano samobójstwo Atanazy B. był pociągany do sądu tylko za kradzież i na rozprawie ostatecznej w d. 20. b. m. skazany został zgodnie z wnioskiem prokuratoryi na 3 lata ciężkiego więzienia i wyrok przyjął. Tenże przez cały czas rozprawy zachowywał się dość obojętnie i nawet zarzut że ojca swego przywiódł do rozpaczy i samobójstwa, mało go, jak się zdaje dotknął. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogilnicki, oskarzyciel, zastępca prok. państwa p. Piasecki.

Ostatnia poczta.

Praga, 20. marca. Dzisiejsza *Gazeta pragska* donosi: Wczoraj był rozruch w Saaz. Znajdywano listy z pogróżkami, że miasto będzie spalone. Aresztowano trzy osoby. Silne patrole przeciągały po mieście. Zażądano wojska. W skutek tych wypadków prawo doraźne zostało także ogłoszone i w obwodzie Saazkim.

Praga, 20. marca. Wieczorny numer *Gazety pragskiej* donosi: Prezydyum namiestnictwa ze względu na powszechne rozdrażnienie upoważniło przełożonych obwodów wstrzymać targi gdzie tego uznają potrzebę.

Od czasu wczorajszych wypadków w Saaz spokojność nie była zakłócona. Pogłoska, że miasto Schüttenhofen stoi w płomieniach jest bezzasadna.

Paryż, 20. marca. Konferencya w sprawie Księstw Naddunajskich zebrała się wczoraj w południe, i o godzinie 4tej trwało jeszcze posiedzenie. — Książę Napoleon przybył do Paryża.

Drezno, 20. marca. Na artykuł *Kreuz. Ztg.*, który utrzymywał, że Austrya i Saksonia zbrojąc się zniewalają Prusy aby się

także zbroiły, odpowiada *Dresdner Journal*, że przygotowania wojskowe w Saksonii mają tylko na celu utrzymanie swoich sił wojskowych według obowiązków związkowych.

Kopenhaga, 20. marca. W Landsthingu rady państwa Kjaer protestuje aby milczenie rady państwa w sprawie Księstw tu albo poniżej Königsau nie było tłumaczone jako obojętność reprezentantów. Prezydent rady Frijs odpowiedział, że milczenie rady państwa w obec teraźniejszych stosunków uważa rząd jako oznakę prawdziwej politycznej dojrzałości.

Florencya, 20. marca. Wczorajsze zgromadzenie ludu pod prezydencyą Dolfiego przyjęło wniosek aby miastu Messynie podziękować za wybór Mazziniego.

Kairo, 19. marca. Publiczny stan zdrowia jest ciągle pomyślny. Cholery nie ma; wszystkie przeciwne wiadomości są fałszywe.

Rio Janeiro, 24. lutego. Pomiędzy Argentynami a Paraguayanami zaszła potyczka pod Passa-Patria, która nie miała żadnego rezultatu. Straty z obu stron znaczne.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. marca.

Hotel George: PP. Dylewski Mar., z Rolowa. — Jełowicki Wen., z Chudyjowic. — Przeździecki Miecz., Rosyi.
Hotel europejski: Rogawski Karol, z Ołpina.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. marca.

PP.: Ks. Gedroic Ged., do Moldawy. — Hr. Branicki Alex, do Rosyi. — Smialowski Wład., do Stojanic. — Markowski Wład., do Rosyi. — Teczyński Tad, do Kobylan. — Bielecki K., c. k porucz., do Tarnopola.

Dnia 21. marca 1866 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

14. 48. 89. 82. 16.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 31. marca i 11. kwietnia 1866 r.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Der Freischütz,“** wielka opera w 4 aktach. Ostatni występ i na dochód p. Gabrieli Szegal.

Jutro (przed. polsk.) **„Oblężenie Warszawy,“** dramat historyczny w 4 aktach, po raz pierwszy. Na dochód p. Bronisława Dębickiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	320.86	+ 3.0	82.8	półn.-zach.	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	319.89	+ 6 0	87 6	wschodni	„	„
10.god.wiecz.	319.92	+ 7.0	84.9	południowy	„	„

Z rana deszcz, po południu burza 1.50'''.

Kurs Lwowski.

Dnia 21 marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	90	4	96
Dukat cesarski	„ „	4	94	5	02
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	57	8	67
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	57	1	60
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	53	1	55
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	61	92	62	75
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	64	98	65	81
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	58	64	42
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	62	12	62	95
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	153	33	155	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	69	—
5% pożyczka narodowa	62	—
Losy z 1860 roku	78	3
Akcye banku wiedeńskiego	706	—
„ „ kredytowego	140	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	104	45
Srebro	103	50
Dukat pojedyńczy	4	99

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	55.80	56.—
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	62 50	62.60
od kwiet. do paźd. po 5%	62 30	62.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	59 90	60.10
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.10	60.25
dtto. po 4½%	52 25	52.75
dtto. „ 4%	46.75	47.50
dtto. „ 3%	35.—	35.50
dtto „ 2½%	29.—	31.—
dtto. „ 1%	11.50	11.75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.50	140.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 —	139.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74.75	75.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po .00zł.	77.40	77.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	86.70	87.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	69.80	70.—
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ „ „ 4½%	52.—	52.50
„ „ „ 4%	46 50	47.—
„ „ „ 3½%	40 —	40.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	80.—	80.50
Wyż. Aust.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	78.—	80.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86.—
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. ind. po 5proc. za 100zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	65 50	66.—
Banatu Tem.	61 75	62.50
Kroacyi i Slawonii	65.50	66.25
Galicyi	63 50	64 —
Siedmiogrodu	59.75	60.75
Bukowina	61.50	62.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	61.50	62.—
Banat Temesz.	60.—	61.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	85.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.-
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	718 —	720.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	138.30	138 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	560 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	69.50	70.-
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1500.—	1504 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	162.60	162.90
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	165.—	165.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	114.—	115.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	153.60	154.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	70.—	71.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	137.—	137.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	104 —	105.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	—.—	250.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	106.—	115 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	438.—	440.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	—.—	208.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	—.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	90.20	90.40
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.—	86.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	61 50	62.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.50	96 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	74.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	69.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	101.50	102.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	90.50	91.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	84.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	79.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	78.—	79.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	74.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	82.—	83 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88 50

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	111 50	112 —
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	77.50	78.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.-	47 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	75 —	78.—
Salma „ 40 „ „	26 50	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23 —
Clarego „ 40 „ „	23 50	24 —
St. Genois „ 40 „ „	21.—	21 50
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16 —
Waldsteina 20 „	18 75	19 25
Keglevicha 10 „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12. 0

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	86 40	86 60
Berlin za 100 tal.	—.	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	86.40	86.60
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.90	77 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	103.40	103 80
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	41 10	41 10
Paryż za 100 fr.	41 10	41.20
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4.93	4.94
dtto. pełnej wagi	4 93	4.94
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 30	8.33
Rosyjski imperyał	8 45	8.50
Talar związkowy	1.53½	1.54½
Srebro	102 50	102.70
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.